

en saadan Folkepark ikke kunne konkurrere med Københavns øvrige Friluftsetablissemeter, og denne Blanding af Museum og Tivolisjov, af Historie og Gøgl er heller ikke paa sin Plads.

Det ærede Medlem har Ret i, at det er beklageligt, at vore udmærkede Museer besøges af saa forholdsvis faa, særlig af saa faa Københavnerne. Noget — maaske ikke meget, men dog noget — tror jeg, det vilde hjælpe paa Besøget, hvis Samlingerne holdtes aabne noget hyppigere. I Vintersæsonen ere Samlingerne i Prinsens Palæ kun aabne 2 Dage om Ugen, den ene Dag 3 Timer, den anden Dag 2 Timer, hvilket efter min Mening er alt for lidt. Derimod vilde det neppe hjælpe paa Besøget, at Samlingerne flyttedes til Østre Anlæg eller Rosenborg Have. Jo længere Museerne ere fjernede fra Byens Centrum, desto mindre besøges de af Turister og Provisboere. Efter at Byens Centrum er flyttet til Raadhuspladsen, er Prinsens Palæts Beliggenhed næsten ideal. I ingen Hovedstad — det skulde da være London — ere alle Museerne samlede i Klump, og dette vilde heller ikke kunne lade sig ordne, selv om det ærede Medlem faar sin Plan gennemført, thi selv om Samlingerne i Prinsens Palæ flyttes, bliver der dog tilbage i den indre By Thorvaldsens Museum, Glyptoteket og Kunstindustrimuseet. Den historiske Vaabensamling paa Tøjhuset bør ogsaa blive tilbage, hvor den er, den har været der siden Christian IV.s Tid, og saa længe Tøjhuset bestaar, vilde det efter min Mening være urimeligt at flytte den.

Fremfor at bygge Museumsbygninger i Østre Anlæg eller Rosenborg Have eller Frederiksberg Have vilde jeg foretrække, at der til Samlingerne i Prinsens Palæ og til den københavnske Afdeling af Nationalmuseet blev opført en Museumsbygning der, hvor Garderkasernen og Eksercerhuset ved Rosenborg nu findes, dog saaledes, at der fra Gothersgade blev fri Udsigt til Slottet. Men for øvrigt vilde jeg langt foretrække, at Slottet, som Forholdet oprindeligt har været, blev frit beliggende, og at ikke alene Eksercerpladsen, men ogsaa de Pladser, som optages af Eksercerhuset og Garderkasernen, bleve inddragne i Kongens Have. Jeg har den Opfattelse, at det vilde være heldigst, at Prinsens Palæ bevaredes som Museumsbygning, men i saa Tilfælde maa vi før eller senere skaffe noget mere Plads. De Rum i Panoptikonbygningen, hvor nu Folkemuseet er stuvet sammen, ere ganske

utilstrækkelige. Det eneste rigtige vilde være, at Folkemuseets københavnske Afdeling knyttedes til den danske Afdeling i Prinsens Palæ, saa at der dannedes et virkeligt nationalt Museum, og saaledes, at man kunde følge Kulturhistorien lige fra Stenalderen og op til Elektricitetens og Maskinernes Tidsalder.

Rigsdagen har gennem Aarene ikke vist sig karrig overfor vore Museer. For nogle Aar siden blev der bevilget 200,000 Kr. til Restauration af Prinsens Palæ, og disse 200,000 Kr. bleve benyttede til Istandsættelse af Palæets Ydre, Fornyelse af Sandstensornamenter, Tørlægning og Udgravning af Kældere o. s. v. Efter Christiansborgs Brand købte Staten nogle til Prinsens Palæ stødende Ejendomme i Stormgade. Denne Carré i og ved Prinsens Palæ vilde, dersom den blev bebygget, være tilstrækkelig stor til i Øjeblikket at huse vore historiske Samlinger. Naturligvis vilde disse Byggeforetagender koste en Del, men om et Millionforetagende, som det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) med Rette er bange for, vil der dog ikke være Tale. Som Udvidelsesmuligheder kunde jeg pege paa Udskydningen af Etnografisk Museum og af Antiksamlingen, som i Virkeligheden høre hjemme paa Glyptoteket. Der kunde saa bygges en ny og tidssvarende Museumsfløj paa Ny Vestergade.

Jeg skal for øvrigt give min Tilslutning til den Tanke, at dette Spørgsmaal nærmere overvejes i en Kommission, men jeg vil straks udtale det Ønske, at de Planer om at flytte vore Museer til en Nationalpark, som ere udkastede af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), hvad enten denne Nationalpark nu skulde være Østre Anlæg, Rosenborg Have eller Frederiksberg Have, ved nøjere Overvejelse ville vise sig at være dødfødte.

Det vakte nogen Munterhed her i Salen, da det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) omtalte de formentlige Mishandlinger, som Elefantungen „Kaspar“ havde været Genstand for af Cirkusdirektør Bech-Olsens Dressør. Hvis her virkelig har været Tale om Dyrplageri, indser jeg ærlig talt ikke, hvorfor ikke ogsaa dette kan paankes ved 1ste Behandling af Finansloven, hvor man, som bekendt, taler om alt muligt mellem Himmel og Jord. I hvert Fald har det ærede Medlem Ret i, at Transaktionen mellem Zoologisk Have og Hr. Bech-Olsen synes ret uværdig for en statsunderstøttet Institution. Men naar der tales om Dyrplageri, vil jeg gøre opmærksom paa den triste